

Som Stk. 3 er foreslaaet en Bestemmelse, hvorefter Udgifterne til Forsikring af Fanger mod Ulykkestilfælde skal bæres af Staten eller den eller de Kommuner, der driver Fængslet, uden Genkrav mod Domfældte.

I Stk. 4 foreslaas det, at Staten skal bære Udgifterne ved Fangernes Ophold i og Hjemsendelse fra de i Stykket nævnte Anstalter uden Krav paa Godtgørelse hos Domfældte, paa samme Maade som Staten bærer Udgifterne ved Strafaforsoning i Strafanstalterne. Den endelige Ordning af hele dette Spørgsmaal bør muligvis optages til Overvejelse ved Statens Overtagelse af al Fuldbyrkelse af Frihedsstraf, jfr. § 19, Stk. 1.

2det Kapitel.

Fængselsnævnet.

Til § 11.

Jfr. F. t. Ikrtrl. 1928 § 12. Om Fængselsnævnet se Bemærkningerne til Straffelovsforslagets § 44. Da Fængselsnævnet er en administrativ Myndighed, anses det for rettest, at Fængselsdirektøren, der var foreslaaet som menigt Medlem af Fængselsretten, bliver Formand.

3die Kapitel.

Anvendelse af Disciplinærstraffe og Sikringsmidler overfor Fanger under Bevogtning.

Til § 12.

Som F. t. Ikrtrl. 1928 § 13. For Fuldstændigheds Skyld anføres, at Paragraffen foruden de i Bemærkningerne til nysnævnte Forslags § 13 nævnte Personer (Varetægtsfanger og udviste Personer) tillige omfatter Gældsfiger.

4de Kapitel.

Visse Følger af retsstridige Handlinger.

Til § 14.

Som F. t. Ikrtrl. 1928 § 15, dog er Stk. 3 ændret saaledes, at det udtrykkelig siges, at Krav paa Godtgørelse for ikke økonomisk Skade bliver arveligt ikke blot, naar det gøres gældende ved Sagsanlæg (Retsplejelovens § 279), men ogsaa derved, at det gøres gældende under en Straffesag (Retsplejelovens § 991).

5te Kapitel.

Afsoning af Tvangsbøder og Underholdsbidrag.

Til § 18.

Med Hensyn til Udeladelsen af F. t. Ikrtrl. 1928 § 19, Stk. 2, henvises til Bemærkningerne ovenfor til § 3.

6te Kapitel.

Bestemmelser vedrørende Afsoning af Frihedsstraf.

Til § 19.

Se Bemærkningerne til Straffelovsforslagets § 33.

Med Hensyn til de midlertidige Bestemmelser i Stk. 2 bemærkes:

Nr. 1 svarer til F. 1928 § 35, Stk. 2 med Æ. Nr. 30.

Nr. 2. Se Straffelovsforslagets § 37, Stk. 2.

Nr. 3. Da Straffelovsforslagets § 41, Stk. 2, bestemmer, at ved Genindsættelse i Fængsel den tilbagestaaende Straffetid skal udstaas som en ny Straf, anses det for rettest for at afskære Tvivl i Tilfælde, hvor den resterende Straffetid ikke overstiger 6 Maaneder, udtrykkelig at udtale, at Afsoningen finder Sted i Statsanstalt.

Nr. 4. Jfr. F. 1928 § 47, 1ste Punktum.

Nr. 5 svarer til F. 1928 § 56, Stk. 2, jfr. § 57, Stk. 2.

Nr. 6. Skønt de Straffe, som foreslaas midlertidig at skulle udstaas i Arresthus, omtrentlig svarer til de Straffe, som efter de nugældende Regler udstaas i Arresthus, anses det dog for rettest for at afskære al Tvivl udtrykkelig at udtale, at de gældende Regler om Underhold og Forplejning af Fangerne (derunder ogsaa om Krav paa Godtgørelse overfor Fangerne) opretholdes.

Straffelovsforslagets § 33 vedrører ikke Iværksættelse af Frihedsberøvelse, som ikke er Straf, nemlig for Anholdte og Varetægtsfanger (Lov Nr. 93 af 11. April 1916 § 4), Fanger, der afsoner Tvangsbøder (Kancellicirkulære af 1. Juni 1839) eller Underholdsbidrag (Justitsministeriets Skrivelse Nr. 203 af 10. December 1879), Gældsfiger (Retsplejelovens §§ 623 og 624) og udviste Udlændinge (Fremmedlov Nr. 52 af 15. Maj 1875 §§ 14 og 17, jfr. Fattiglov Nr. 67 af 9. April 1891 § 55), og Iværksættelse af saadan Frihedsberøvelse vil derfor ske efter de hidtil gældende Regler.